

Уляна Кравченко.

Наш Архієрей.

Життя Його?

О, як великий зміст!..
Під тягарем — аж рветься ямб
і гнеться рим...

До Величі —
не надається дитирамб...

В душі моїй — як візія свята —
являється в одно — фрагмент з життя:
З низів землі — монах-аскет —
звертає хід — в країну зізд —
аж там —

куди щезає суєта суєт —
де розвітає цвіт Вершин:

Містична рожка!

Де кожний чин —
це — Служба Божя!

Там — де любов —
кладає — на вірі спертій — фундамент —
під єдності святої храм...

Там — перед Вишнім —
зєднав і долю Він свою
з важкою долею Народу свого...

Сузір'я вічності хилилось перед Ним...

І бачу знов:

Вершиник і Церкви Князь,
озарений бажанням неземним —
бере до рук керму — провід —
паломництва в Єрусалим...

Для нас убогих і підданих —
вертає світ — днів довго жданих
і блиск надій на ясне завтра
і тихне туга за колишнім...

І бачу знов —

момент з життя —
із днів — коли нам світ погас —
коли шаліла заверюха —

коли вампир —
 пив нашу кров —
 коли народ —
 слугою був у рідній хаті...
 Я бачу Він — Пастир —
 не покидає Стада —
 благословить... молитвою скріпляє нас...
 скріпляє духа...

Гей, смутку необнятий...
 Я бачу похід царських рот...
 Тернистий шлях —
 в Суздальській монастир...

Та Він — Князь-Митрополит —
 Він вищий від погроз-обид —
 від муки...

Молитва в нього на устах —
 з благословенням руки...
 Він молиться за нас...
 Молитва — це ж принос великий...
 покріплення посуд...
 душам дає тріюмф і перемогу...

І не ликує ад —
 московська грязь...

Паде царат...
 Вертає князь
 між рідний люд...

І бачу знов —
 Його життя:
 це та всеобіймаюча любов...
 Все ті святі вогні палають...
 Пастирський кожний лист —
 І не лячний нам бурі свист —
 Пастир показує дорогу —
 до ясних зізд...

І бачу знов —
 всеобіймаюча любов —
 і над мистецтвом держить прапор...

Життя Його?
 Який великий зміст!..
 Сузір'я вічності схилилось перед Ним.

І гнеться рим...

